

A TRENC D'ALBA

Ignasi García

PERSONATGES

BILAL

HIXAM

HOME 1

HOME 2

ESCENA 1

Una platja. Disperses per l'escenari, matolls d'herbes altes. Al fons, la paret rocosa d'un penya-segat. Està clarejant.

Entra corrent per l'esquerra BILAL, xop de cap a peus. Porta un sarró. Es llença a terra darrere d'uns matolls. Al cap d'uns moments una potent llum creua l'escenari d'esquerra a dreta il·luminant la paret del penya-segat just per damunt de BILAL. Pausa breu. BILAL s'incorpora amb precaució. Mira al seu al voltant.

Entra HIXAM corrent per la dreta. BILAL es llença un altre cop a terra. HIXAM també es llença a terra darrere d'uns matolls. Al cap d'uns instants una llum potent creua l'escenari de dreta a esquerra il·luminant la paret del penya-segat per damunt dels seus caps. Pausa breu. Tots dos s'incorporen amb precaució. HIXAM està xop de cap a peus i també porta un sarró. Es miren.

HIXAM.-I els altres?

BILAL.-No ho sé.

(Tots dos miren cap al públic.)

HIXAM.-Hauran arribat?

BILAL.-No ho sé.

(HIXAM inicia una carrera cap al públic. BILAL l'atura.)

BILAL.-Estàs boig? Vols que ens agafin?

(L'empeny de nou cap a la zona on estan els matolls i el deixa anar allà)

BILAL.-Tornaran a passar.

HICAHM.-Com ho saps?

BILAL.-No ho deixen córrer així com així. Tenen fins i tot radars i càmeres de visió nocturna.

HIXAM.-Però alguna cosa hem de fer, no ens podem quedar pas aquí.

(Pausa breu. BILAL comença a treure coses de les butxaques i a examinar-les.)

BILAL.-Tot mullat.

HIXAM.-Vaig a buscar-los.

(Inicia una sortida per l'esquerra. BILAL l'atura.)

BILAL.-Et dic que no.

(Se senten crits llunyans. Tots dos es llencen a terra.)

BILAL.-veus el què et dic?

(Romanen així uns instants. HIXAM dubte. Finalment s'incorpora i mira en direcció als crits).

HIXAM.-Han trobat alguna cosa.

BILAL.-Com ho saps?

HIXAM.-Naveguen en cercle. I criden a algú que és a l'aigua.

BILAL.-Ja no s'hi pot fer res.

HIXAM.-Estan traient a algú!

BILAL.-No parlis tan alt!

HIXAM.-Són dos! N'han tret dos de l'aigua!

BILAL.-Dos?

(HIXAM es dirigeix al prosceni i continua observant.)

HIXAM.-No puc veure qui són.

BILAL.-Jo me'n vaig.

(Agafa el sarró i inicia una sortida per al dreta.)

HIXAM (crident i agitant els braços)-Ei, aquí! Estic aquí!

(BILAL deixa anar el seu sarró, es dirigeix cap a HIXAM, el llença a terra i li tapa la boca. HIXAM forceja, sense aconseguir desfer-se de BILAL.)

BILAL.-Estàs boig? Vols que t'agafin? Perquè si vols que t'agafin a mi se me'n fot!
Però no vull que m'agafin a mi per culpa teva, m'entens? Podries dir-los per on he fugit.

(HIXAM continua forcejant.)

BILAL.-...o quants hi havia dins la barca. Això també els ajudaria. Tenen moltes maneres d'enxampar-nos.

(HIXAM continua forcejant.)

BILAL.-Molt bé. Jo et deixo anar però tu em promets que no cridaràs, d'acord?

(HIXAM continua forcejant.)

BILAL.-Ets molt tossut! Però també ets molt ximple. (Mira cap al públic.)

HIXAM.-S'allunya.

BILAL.-Encara pots perseguir-lo nedant.

HIXAM.- Pot ser que allà dins hi vagi el meu germà.

BILAL.-El teu germà?

HIXAM.-Sí, el meu germà! El Nassim! Tu aquesta nit hi parlaves.

BILAL.-El portaran a la caserna i li faran preguntes.

HIXAM.-Preguntes?

BILAL.-Després ompliran papers. Un munt de papers.

HIXAM.-Quina mena de preguntes?

BILAL.-Preguntes sobre ell i sobre nosaltres.

HIXAM.- li faran mal?

(Bilal no contesta)

HIXAM.- Li faran mal o no?

BILAL- No ho sé.

HIXAM.-El faran tornar.

BILAL- Això segur.

HIXAM.-Merda!

BILAL- Potser ha aconseguit arribar a la platja.

(HIXAM no contesta)

BILAL- Tu ho has aconseguit.

(HIXAM es dirigeix cap al seu sarró en silenci. L'agafa i va per penjar-se'l a l'esquena, però de sobte es posa a plorar desconsoladament.)

BILAL- Què passa?.

HIXAM.-No sabia nedar. El Nassim no sabia nedar.

BILAL-No sabia nedar?.

HIXAM.- prop de casa hi ha una bassa. Jo li vaig voler ensenyar, veuràs com és divertit i algun dia et pot ser útil, li deia, però ell no volia, al molt idiota li feia por, tenia por el molt...

(Pausa breu)

BILAL- Sempre igual.

HIXAM.- Tot i que potser és un d'aquells dos que han tret de l'aigua. Sí, pot ser que sigui un d'ells.

BILAL- No sabeu res.

HIXAM.-Prefereixo que l'hagin agafat abans que...

BILAL- No teniu ni idea d'ón aneu.

HIXAM.- Per què dius això?

BILAL- L'altra vegada igual. Gairebé ningú sabia nedar.

HIXAM.- L'altra vegada?

(BILAL no respon)

HIXAM.- Ho havies fet abans?

(BILAL fa que sí amb el cap)

HIXAM.- Què va passar?

(BILAL arronsa les espatlles.)

HIXAM.-Et van agafar?

BILAL.-El patró de la barca ens va obligar a saltar abans.

HIXAM.-També?

BILAL.-Sí. També.

HIXAM.-Són uns porcs!

BILAL (agafant l'HIXAM i sacsejant-lo).-Però jo sabia nedar! Sabia on em ficava! No com vosaltres!

HIXAM (desfent-se de BILAL).-Ho vaig intentar. Jo ho vaig intentar! Però ell no va voler aprendre i no sabíem...

BILAL.-Què és el que no sabíeu?

HIXAM.-No podia imaginar que ens farien... que abans d'arribar ens obligarien a... (agafa el seu sarró amb decisió). He de saber si està viu.

BILAL.-On vas?

HIXAM.-A la caserna.

BILAL.-A la caserna?

HIXAM.-On és?

BILAL.-Per què m'ho preguntes?

HIXAM.-No dius que havies estat aquí abans?

BILAL.-No pots anar a la caserna.

HIXAM.-On és?

BILAL.-No ho sé.

HIXAM.-Però et van agafar,no?

BILAL.-Et dic que no ho sé, no va ser exactament aquí.

HIXAM.-Bah!

(Inicia una sortida per l'esquerra.)

BILAL.-Te'n vas per aquí?

HIXAM.-Què passa?

BILAL.-I si no és per aquí?

HIXAM.-El vaixell ha agafat aquesta direcció.

NILAL.-N'estàs segur?

HIXAM.- Ha fet així.(Indica amb la mà la maniobra que ha fet el vaixell.)

BILAL.-Aleshores et lliuraràs als guàrdies?

HIXAM.-Lliurar-me, dius?

BILAL. -Si vas allà a preguntar pel teu germà ja no et deixaran marxar.

(Pausa.)

HIXAM.-És veritat.

BILAL.-Pensa-t'ho.

(Pausa.)

HIXAM.-Et tracten molt malament?

(BILAL arronsa les espatlles.)

HIXAM.-Et tracten molt malament o no?

BILAL.-Et tornen a casa.

HIXAM.-A casa?

BILAL.-Sí.

HIXAM.-Quina merda!

BILAL.-És millor que esperis aquí. Potser el teu germà acabarà venint.

(BILAL agafa el seu sarró i es dirigeix cap a la dreta.)

HIXAM.-On vas?

BILAL. A Múrcia.

HIXAM.-I per què a Múrcia?

BILAL.-Molta gent va a Múrcia. És un bon lloc.

HIXAM.-Per aquí?

BILAL.-Sí.

HIXAM.-I si no és per aquí?

BILAL.-L'altra vegada els altres van marxar per aquí.

HIXAM.-Qui?

BILAL.-Els que van poder fugir. Només van ser tres o quatre.

HIXAM.-Ah, sí?

BILAL.-Van fer així (indica amb la mà la direcció que van prendre.)

(Pausa breu. Cap dels dos es mou.)

BILAL.-Al final què faràs?

HIXAM.-I tu?

BILAL.-Ja t'he dit que me'n vaig a Múrcia.

HIXAM.- A Múrcia.

BILAL- Allà tot és més fàcil.

HIXAM.-No tens por?

BILAL.-No ho sé. Tu en tens?

HIXAM.-No ho sé.

BILAL.-Si vas a la caserna et faran tornar a casa.

HIXAM.-Però... i el meu germà?

(BILAL inicia una sortida per la dreta.)

HIXAM.-Tu no l'has vist saltar de la barca?

BILAL (aturant-se).-Tots hem saltat.

HIXAM.-Tots, oi que sí?

BILAL.-Però només tu i jo hem arribat a la platja.

(Pausa. BILAL reprèn la sortida per la dreta.)

HIXAM.-Espera.

BILAL.-Què passa ara?

HIXAM.-Me'n vaig amb tu.

BILAL.-Véns?

HIXAM.-Està molt lluny, Múrcia?

BILAL.-Segur que vols venir?

(Es miren. Pausa breu.)

BILAL.-Està bé.

HIXAM.-No puc tornar així, sense res.

BILAL.-D'acord, anirem plegats.

(S'estrenyen les mans.)

HIXAM.-Em dic Hixam.

BILAL.-Jo Bilal.

HIXAM.-Trigarem molt a peu?

BILAL.-No es pot anar a peu. Està massa lluny.

HIXAM- Llavors com?

BILAL.-No ho sé.

HIXAM- Podríem fer autoestop.

BILAL.-És molt arriscat.

HIXAM.-Per què?

BILAL.-Els guàrdies podrien veure'ns.

HIXAM.-Però si anem amb compte...

BILAL- Amb compte, dius? On et penses que estàs? A molts els han enxampat per fer autoestop! Saben que gairebé tots fan autoestop! I els cacen com a conills! Vols fer autoestop? Doncs fes autoestop ! Fes-ho! Jo em quedaré aquí i esperaré.

(Pausa)

HIXAM- Alguna cosa caldrà fer.

BILAL- Seurem aquí i esperarem.

HIXAM- Esperar, què?

BILAL.-Ja se m'acudirà alguna cosa.

HIXAM.-Però pot ser perillós. I si tornen?

BILAL.-Ens amagarem.

(Pausa)

HIXAM.-Tens por, oi?

BILAL- Por?

HIXAM.-Tens por.

BILAL- Per què hauria de tenir-ne?

HIXAM.-Jo sí en tinc.

BILAL.-Tens por?

HIXAM.-Estic acollonit.

BILAL.-De debò?

HIXAM.-Tu no? `

BILAL.-Ningú et va obligar a fer això.

HIXAM.-Ja ho sé.

(HIXAM agafa el seu sarró i inicia una sortida per la dreta.)

BILAL.-On vas?

HIXAM. A fer autoestop.

BILAL.-Però no deies que estàs acollonit?

HIXAM.-Ningú ens vindrà a buscar.

BILAL.-Van dir que algú ens esperaria aquí.

HIXAM.-Però aquest no és el lloc.

BILAL.-Com ho saps?

HIXAM.-El patró va dir que els corrents ens havien desviat molt.

BILAL.-Aquests sempre menteixen, no te'ls creguis.

HIXAM.-Pot ser. Però aquí no hi ha ningú.

(Pausa breu. HIXAM reprèn la sortida.)

BILAL.-Espera.

HIXAM.-Vols venir?

BILAL.-És perillós.

HIXAM.-Abans semblaves més decidit.

BILAL.-Quan?

HIXAM.-Abans.

BILAL.-És que...

HIXAM.-Tens por, reconeix-ho.

BILAL.-Jo?

HIXAM.-Tens por.

BILAL.-Sí.

(Pausa breu. Es miren. Finalment HIXAM agafa de terra el sarró de BILAL i li ofereix perquè l'agafi. BILAL ho fa i se'l penja a l'espatlla.)

HIXAM.-Anem.

(Inicien junts una sortida per la dreta. Entra per aquest mateix costat l'HOME 1.)

HOME 1.-Guaita, guaita, guaita! Mira què tenim aquí.

(HIXAM i BILAL deixen anar els sarrons i surten corrent per l'esquerra.)

HOME 1.-Espereu! (agafa un dels sarrons) Us deixeu això. Collons, com pesa!
(torna a deixar-lo a terra) Per allà no es va a cap lloc. Torneu aquí (Pausa breu) No us quedeu palplantats, veniu, no us faré mal. (Pausa breu) Quin parell! Només vull ajudar-vos. (Comença a caminar lentament cap a l'esquerra de l'escenari, gesticulant) Jo, amic de vosaltres. Amic vostre. No policia. No guàrdia. Jo oferir ajuda. Jo... D'acord, d'acord, d'acord! No em moc d'allà. (assenyala els sarrons, que s'han quedat a la dreta de l'escenari) No us espanteu, collons! (torna al costat dels sarrons) Això! Parleu! Val més això que res. Jo us espero aquí. Jo espero a vosaltres aquí i vigilo equipatge dels meus amics fins que tornin amb el seu amic!
(Pausa breu) Ja era hora!

(Entren per l'esquerra HIXAM i BILAL, avançant amb cautela.)

HOME 1 (gesticulant).-No por. No mal. Jo amic.

(HIXAM i BILAL, agafen els seus sarrons amb cautela, sense perdre'l de vista.)

HOME 1 (gesticulant)- Jo no policia. Jo no lladre. Jo no dolent. Jo...

BILAL.-Qui ets?

HOME 1 (gesticulant).-Jo, Paco. Amic Paco. No por, eh? (treu un paquet de tabac)

Voleu? (Pausa molt breu) Americà. Molt bo.

BILAL.-Véns a buscar-nos? (l'HOME 1 no respon) Ets tu el del cotxe? (l'HOME 1 no respon) Ho ets o no?

HOME 1.-Collons, què bé que parles... !

HIXAM (a BILAL). Què diu?

BILAL.-Ho ets o no?

HOME 1.-No sé de què em parles.

BILAL (a HIXAM).-No me'n refio.

HOME 1.-Un moment, un moment, un moment. Jo sóc Paco. Paco. Així és com em diuen. Però no sé res de res. Jo no havia d'esperar a ningú i menys en un cotxe.

BILAL (a HIXAM).-No te'n refiïs

HIXAM.-Però què diu?

HOME 1 (a HIXAM).-Escolta, escolta, escoltat! Digues-li al teu amic que es tranquil·litzi. Jo passejava per aquí en la meva moto... M'agrada passejar en moto al matí! Es respira aire fresc, saps? I us he vist des d'allà dalt el penya-segat... (assenyala cap a la dreta)... perquè jo pesco, saps? M'agrada pescar al matí. És bo el peix fresc, saps? Després si voleu us ensenyo la canya, la tinc a dalt, a la moto, què us sembla? (els altres no responen) Si voleu us l'ensenyo ara, a mi no m'importa. (Els altres no responen) Bé, doncs jo vinc aquí a pescar. Justament aquí. O sigui que quan he tret el cap des del camí (torna a assenyalar cap a la dreta) i us he vist, he pensat que potser necessitàveu ajuda, comprens? I he baixat. I aquí estic. No, no fa falta que em diguis res. No vull cap explicació. No necessito explicacions. No m'interessa saber com heu arribat fins aquí. Però em sembla que

teniu problemes i crec que puc ajudar-vos, de debò, tinc a dalt la moto. Em sap greu perquè no és gran cosa i només hi cabria un de vosaltres. I potser vulgueu anar plegats... (HIXAM i BILAL es miren. HIXAM va a dir alguna cosa)... No, no, si ho entenc. Suposo que heu arribat fins a aquí junts i això ...això...com ho diria...? Us uneix! Sí, això mateix: us uneix. Lògic. Però si voleu anar plegats, suposant que vulgueu anar a algun lloc i no us vulgueu quedar aquí la resta de la vostra vida, jo, sentint-ho molt, no puc...

HIXAM.-Anem a Múrcia.

HOME 1- (a BILAL).-Què diu?

BILAL- Vol anar a Múrcia.

HOME 1.-A Múrcia?

HIXAM- Tu hi saps anar?

HOME 1.- Per què voleu anar a Múrcia? Màlaga és més a prop.

HIXAM (a BILAL).-Què diu de Màlaga?

BILAL- Vol que anem a Màlaga.

HIXAM- (A l'HOME 1, assenyalant a BILAL).-Ell diu que tothom va a Múrcia.

BILAL (a HIXAM) .- Home, tothom, tothom...

HOME 1.-A Múrcia, eh?

HIXAM- És un bon lloc.

HOME 1. Home.., no està malament. Però està molt lluny. En canvi Màlaga...

BILAL (a HIXAM).-No et deixis convèncer. Jo a Múrcia hi conec gent. En canvi a

Màlaga no conec ningú. Tu hi tens a algú, allà?

HIXAM (a l'HOME 1).-Volem anar a Múrcia. A Màlaga no hi tenim ningú.

HOME 1 (a BILAL).- Què diu ara?

BILAL.- Que no vol anar a Màlaga. I jo tampoc.

(Pausa. L'HOME 1 dubte)

HOME 1.- Bé, bé, bé! Us diré què farem: faré que us acompanyin fins a Múrcia. Sí senyor! El Paco us portarà fins a Múrcia. Tinc un amic, sabeu? I dóna la casualitat que viu molt a prop. Jo no tinc cotxe però ell sí i fa molt que ens coneixem. Ja us he dit que podíeu confiar en mi. Li diré que us porti, eh? Què us sembla?

HIXAM.- Ens portes?

HOME 1.- Si Paco diu que us porta és que us porta, d'acord?

BILAL (a HIXAM).- Alguna cosa voldrà a canvi.

HOME 1.- Escolta, m'està començant a emprenyar, el teu amic. Jo venia a pescar, com faig tots els dies, tinc la canya a dalt, després us la ensenyaré. Crec que puc ajudar-vos, això és tot. Sí, senyor!, ho crec sincerament. Però sí comencem amb desconfiances i amb suspicàcies, millor que ho deixem córrer. Jo no hi tinc res a perdre. Visc aquí a prop, sabeu? Jo no sóc cap estranger indocumentat ni tinc problemes amb la policia. O sigui que foto el camp i ja està. Però vull dir-vos una cosa. Amb aquesta actitud no arribareu gaire lluny. Adéu!

(Inicia una sortida per la dreta)

HIXAM.- Què fa?

BILAL.- Se'n va perquè no confiem en ell.

HIXAM.- Se'n va? (a l'HOME 1) Espera!

(L'HOME 1 s'atura. HIXAM i BILAL es miren. Finalment BILAL arronsa les espatlles i

seu a terra, una mica apartat)

HIXAM.- D'acord.

HOME 1.- Això ja està millor. Sí senyor! Veig que sou nois llestos. Vosaltres confieu en mi, jo confiaré en vosaltres. Vaig a buscar al meu amic... El del cotxe.

(L'HOME 1 se'n va per la dreta. El segueixen amb la mirada. Pausa. Finalment es miren entre ells)

BILAL.- Ets imbècil.

HIXAM.- Sembla bona persona.

BILAL.- No tens ni idea d'ón vas.

HIXAM.- No teníem cap altra opció. Tu no vols fer autoestop.

BILAL.- Ens denunciarà.

HIXAM.- no crec.

BILAL.- Et dic que ho farà.

HIXAM.- Correrem el risc. Si triga molt, marxem.

BILAL.- No m'agrada aquest pla.

HIXAM.- Doncs no hi ha un altre.

BILAL.- Això hauria de decidir-ho jo.

HIXAM.- I per què tu?

BILAL.- Tinc més experiència. És la segona vegada que ho intento.

HIXAM.- Doncs si vols un altre pla el penses tu.

BILAL.- És el que estic fent.

HIXAM.- Per què creus que ens denunciarà?

BILAL.- No ho sé. Ho intueixo.

HIXAM.- Ho intueixes? Només això? Res et sembla bé, desconfies de tothom, però no fas res per buscar solucions. Res! No m'estranya que la primera vegada t'agafessin.

BILAL.- Escolta, a mi no em parli així, qui t'has cregut que ets? No ets millor que jo. Si vols que continuem junts, hauràs de confiar més en mi.

HIXAM.- Doncs digues què vas fer quan et vas trobar en aquesta situació la primera vegada.

BILAL.- No vaig arribar a trobar-me així. Em van enxampar quan sortia de l'aigua.

HIXAM.- Tan aviat? Què va passar?

BILAL.- Vaig ser feble. Per venir aquí cal ser fort.

HIXAM.- Cal saber nedar.

BILAL.- Sí.

HIXAM.-I córrer.

BILAL.- I més coses.

HIXAM.- Per què et van agafar?

(Pausa. Es miren. BILAL comença a treure's la roba.)

HIXAM.-Què fas?

BILAL.- Em trec la roba. Estic xop.

HIXAM.- Ara?

BILAL.- Què vols? Què agafi una pulmonia? Només em faltava això!

HIXAM.- Pulmonia?

BILAL.-A més, la roba mullada pesa molt. I si cal arrencar a córrer ...

(Es queda en calçotets. Estira la roba damunt dels matolls perquè s'assequi i obre el sarró.)

HIXAM.- Per què hauríem de córrer?

BILAL.- Per si el paio aquest apareix amb els guàrdies.

HIXAM. Quina ximpleria!

(Pausa. BILAL treu una camisa, uns pantalons i unes sabatilles del seu sarró i comença a vestir-se. De sobte HIXAM comença a treure's la roba.)

HIXAM.- Potser tens raó.

BILAL (comprovant l'estat de la roba que es posa).- No sé què és pitjor.

HIXAM.- Pot ser que la meua roba estigui més seca. El meu sarró no s'ha enfonsat gaire. Deixa'm mirar...

(Obre el seu sarró i treu una camisa i uns pantalons. Ho dóna tot a BILAL.)

HIXAM.- Què et sembla?

BILAL- (examinant-ho).-Millor.

HIXAM.- Posa-t'ho.

BILAL- De debò? No et fa res?

HIXAM- Posa-t'ho.

BILAL- Gràcies.

(BILAL comença a vestir-se amb la roba que li ha donat HIXAM. Ell, que s'ha quedat

en calçotets, estira la roba sobre els matolls i treu una altra camisa del sarró.

L'observa amb atenció.)

BILAL- Què passa?

HIXAM- Només em queda aquesta camisa.

BILAL- És bonica.

HIXAM- Sí, però...

BILAL- T'estimes més la que porto?

HIXAM- No és 'això.

BILAL- Si vols em poso aquesta.

HIXAM- No et fa res?

BILAL- No.

(L'agafa i comença a descordar-se els botons de la que porta)

HIXAM- El Nassim en portava una igual quan va saltar.

BILAL- Igual?

(BILAL observa la camisa amb atenció)

HIXAM.- Tu el vas veure saltar?

BILAL.- Tots saltem.

HIXAM.- El vas veure saltar o no? Portava una camisa com aquesta.

BILAL.- Com aquesta?

HIXAM.- No me la vull posar.

BILAL.- Me'n faig càrrec.

HIXAM.- Però tu sí te la pots posar, si vols.

(BILAL li torna a HIXAM la camisa que li acaba de donar)

BILAL.- No.

(BILAL comença a cordar-se un altre cop els botons de la camisa xopa que porta posada)

HIXAM.- Què passa? Ets supersticiós?

BILAL.- Supersticiós? Sí...Això mateix...Sóc supersticiós. Molt supersticiós! No vull posar-me-la.

HIXAM.- Segur que no el vas veure?

BILAL.- Bé, potser el vaig veure, i què?

HIXAM.- Vas veure si s'ofegava? Ho vas veure?

BILAL.- No sabia el teu germà que per venir a Europa cal saber nedar?

HIXAM.- Ho sabia. És clar que ho sabia!

BILAL.- I per què va venir? Si no sabia nedar, per què va venir?

HIXAM.- Jo l'hi vaig dir. El vaig avisar. L'hi vaig dir moltes de vegades.

BILAL.- I per què va venir? Què es pensava? Què ens agafarien en braços i ens deixarien damunt la sorra? Això és el que ell es pensava? Doncs era un imbècil, estava molt equivocat, el teu...!

(HIXAM li dóna una bufetada. Pausa.)

BILAL.- Ho sento.

(HIXAM comença a vestir-se. Es posa una altra vegada la camisa mullada que ha portat tota l'escena.)

BILAL.- Tornes a posar-te aquesta camisa?

HIXAM.- Sí.

BILAL.- Però està mullada.

HIXAM.- Ja ho sé.

BILAL.- No pots anar amb una camisa mullada. Agafaràs una pulmonia. (HIXAM no respon. BILAL es descorda de nou la camisa, la hi treu i la hi ofereix) Té. Va, agafala!

(Pausa breu. Finalment HIXAM l'agafa)

BILAL.- Dóna'm l'altra, la que dius que és igual que la del teu germà.

HIXAM.- No t'importa portar-la?

BILAL.- No t'amoïnis. Dóna-me-la.

(HIXAM li dóna a BILAL la camisa que li havia ofert abans i que ell havia rebutjat, al mateix temps que agafa la que BILAL li ofereix. Se les posen i se les corden en silenci.)

HIXAM.- Encara no m'has dit com et van enxampar.

BILAL.- No t'ho he dit?

HIXAM.- Encara no.

BILAL.-Va ser sortint de l'aigua.

HIXAM.- Això ja m'ho has dit.

BILAL.- Doncs ja no queda res que explicar.

HIXAM.- T'esperaven a la platja? (BILAL no respon). T'esperaven, oi? (BILAL no respon) Però alguns van fugir, com és que ells van poder i tu no? (BILAL no respon) Nedaven més de pressa. Segur que és això. (BILAL no respon) Tu nedaves més a poc a poc i et van enxampar.

BILAL.- Jo era el més ràpid de tots.

HIXAM.- Aleshores... com és que et van agafar?

BILAL.- Em vaig entretenir. Vaig voler salvar-ne un que s'ofegava. Vam arribar junts a la platja. Jo el vaig portar fins a allà.

(Pausa)

HIXAM.- Em sap greu.

BILAL.- No hi fa res.

HIXAM.- Ets un bon paio.

(Pausa)

HIXAM.- Si l'hagués vist ofegar-se l'hauries ajudat, oi?

BILAL.- A qui?

HIXAM.- Al meu germà.

BILAL.- Jo no vaig veure ofegar-se ningú. Vaig saltar el primer i vaig nedar tan de pressa com vaig poder.

HIXAM.- Igual que jo.

BILAL.- Igual que tu. Si tu haguessis vist algú ofegant-se l'hauries ajudat, oi?

HIXAM.- Sí.

BILAL.- Però no vas veure a ningú. Vas nedar cap a la platja tan de pressa com vas poder. Per això ets aquí.

(Pausa)

HIXAM.- Aquell paio triga molt.

BILAL.- Ja vindrà.

HIXAM.- Potser tens raó i ens denunciarà.

BILAL.- No. No ho farà.

HIXAM.- Abans deies que sí.

BILAL.- Doncs ja no hi tinc tan clar.

HIXAM.- Però esperar-lo aquí tanta estona pot ser perillós!

BILAL.- No tenim cap altra opció.

(HIXAM agafa el seu sarró)

HIXAM.- Anem-nos-en.

BILAL.- No. Seu. L'esperarem.

HIXAM.- Però i si ens ha denunciat? Ara m'has fet agafar por.

(Apareix per la dreta l'HOME 1)

HOME1.- Hola nois.

BILAL.- Veus com no?

HOME 1.- Bé, bé, bé! Ho tenim tot enllestit. Ja ens en podem anar.

HIXAM (a BILAL).- Què diu? Ens anem?

BILAL.- Sí.

HIXAM.- A Múrcia?

HOME 1.- És clar! El Paco us ha dit que trobaria una manera de portar-vos a Múrcia i ha complert el que ha dit. Aquí a dalt està el meu amic esperant amb el seu cotxe. Podeu dir-li Pepe. (Per l'equipatge) Penseu anar tan carregats?

BILAL.- És el nostre equipatge.

HOME1.- Doncs va, va, a recollir-ho tot! (HIXAM i BILAL recullen precipitadament la roba que havien escampat i la fiquen en els sarrons de qualsevol manera) Sembla que us aneu de vacances. Ràpid, no tenim tot el dia! Ja està? Aquí a dalt us espera el cotxe. (HIXAM i BILAL inicien una sortida per la dreta. L'HOME 1 els atura) Un moment. Són tres-cents euros.

HIXAM.- Què diu?

HOME 1.- Jo he complert la meva part. Us he dit que us trauria d'aquí. Aquí a dalt hi ha un cotxe que us portarà lluny d'aquí. Un cotxe que us portarà a Múrcia. Ara heu de complir vosaltres amb el que us pertoca. Tres-cents.

BILAL (a HACHIM).- Ho sabia.

HIXAM (a BILAL).- Què passa?

BILAL.- Que hem de pagar.

HIXAM.- Quant?

BILAL.- Tres-cents

HIXAM.- Euros?

BILAL.- Sí.

HOME 1 (a HIXAM) .- I digues-li al teu amic que si m'infla molt els nassos li pujo el preu.

BILAL (a HACHIM) .- Digues-li a aquest paio que són molts diners i que el que està fent no és legal.

HOME 1 (a HIXAM).- Digues-li al teu amic que aquí no hi ha més il·legals que vosaltres i que us estic fent un favor.

BILAL (a HIXAM) .- Digues-li...

HIXAM.- Un moment! (Pausa molt breu. A l'HOME 1) És molt car.

HOME 1.- Doncs et fots. He dit tres-cents i això és el que val.

BILAL (a HACHIM).- No li facis cas. Farem autoestop.

HIXAM- Ara sí?

(BILAL inicia una sortida per la dreta)

HOME 1.- Si feu això no arribareu molt lluny. Tota aquesta zona està plena de guàrdies. Voleu que us agafin els guàrdies?

(HIXAM dubte. Finalment agafa el seu sarró i inicia una sortida per la dreta, seguint BILAL)

HOME 1.-Esteu bojós.

BILAL.-Ens arriscarem.

HOME 1.-Si feu això el meu amic, ja sabeu, el del cotxe, s'emprenyarà molt. Potser vulgui denunciar-vos. (BILAL s'atura. HIXAM l'imita.) Penseu que us ajudarà per fer-me un favor a mi. Ell és un home molt ocupat. I no li agrada fer aquestes coses. No li agrada gens. La veritat és que la gent com vosaltres no li fa cap gràcia. Però ho farà, no us preocupeu. Us en podeu refiar. Li he demanat que us faci aquest favor i si us porteu bé no us denunciarà.

(Pausa. HIXAM i BILAL es miren.)

HIXAM.-Què passa, per què ens aturem? Ens anem amb ell o no?

BILAL.-Si no ho fem ens denunciarà.

HIXAM.-Li trenco la cara?

BILAL.-No serviria de res.

HIXAM.-Però...

BILAL.-No ha vingut sol. Ens denunciarien igualment.

HIXAM.-Així... ens anem amb ell?

BILAL.-És el millor que podem fer.

(Finalment tots dos deixen anar els sarrons. Els obren i comencen a buscar en el seu interior. Treuen bitllets dels seus respectius sarrons. Els compten i els posen en comú.)

HIXAM (donant els diners a l'HOME 1).-Té. Tres-cents.

(L'HOME 1 els compta.)

HOME 1.-I la resta?

BILAL.-La resta?

HIXAM.-Tu has dit tres-cents.

HOME 1.-Tres-cents tu, tres-cents ell.

HIXAM.-Cadascun?

BILAL.-Això és molt.

HIXAM.- L'estomacaré!

BILAL.-No, deixa-ho córrer. Anem-nos-en.

(BILAL agafa el seu sarró, li pren els diners de la mà a l'HOME 1 i inicia una sortida per la dreta. HIXAM el segueix. L'HOME 1 xiula).

BILAL.-Què fas?

HOME 1.-Aquest és el primer avís. Ara el meu amic posarà el cotxe en marxa. Si torno a xiular, anirà a buscar els guàrdies. (a BILAL) Si no vols problemes, paga.

(Pausa HIXAM i BILAL es miren. Finalment BILAL regira dins del seu sarró i treu uns quants bitllets. Els compta.)

BILAL.-Me'n falten trenta.

HIXAM.-Quants?

BILAL.-Trenta. (Pausa breu). Hauré de quedar-me.

HIXAM (a l'HOME 1).-Li'n falten trenta.

HOME 1.-Trenta?

HIXAM- Perdona'ls-hi.

HOME 1.-Trenta euros? Vols que li perdoni trenta euros? Estàs com un llum! Si no pot pagar, que no vingui. Ja s'espavilarà.

HIXAM.-Si no ve perdràs diners. (Pausa). Perdona'ls-hi.

HOME 1- Bé, d'acord. Perquè després diguin que no sóc generós. Vols que el Paco li perdoni al teu amic aquests diners? Doncs el Paco els hi perdona! Però no ho fa per ell. Per ell no, ha estat molt desconsiderat i molt impertinent. Si per mi fos es podria quedar aquí. Però veig que és el teu amic. I per tu sí ho faré. Li perdonaré. Li perdonaré deu euros.

BILAL.-Deu?

HOME 1 (a HIXAM).- Ha estat molt impertinent.

BILAL.-Però jo no...

(HIXAM l'interromp amb un gest. Obre el seu sarró, treu vint euros, i els dóna a l'HOME 1.)

BILAL.-Però...

HIXAM.-Calla i no ho espatllis més.

HOME 1(a HIXAM).-Molt bé dit, noi. (Compta els diners) Perfecte. (Se'ls guarda). Ja ens en podem anar.

(Surt per la dreta. HIXAM i BILAL agafen els seus respectius sarrons. HIXAM inicia la sortida però s'adona que BILAL està mirant cap al públic.)

HIXAM.-Què passa? `

BILAL.-T'has fixat en el mar?

HIXAM.-Què li passa?

BILAL.-Què diferent es veu des d'aquí!

(Tots dos romanen mirant cap al públic.)

FOSC

ESCENA 2

L'acció té lloc sota un pont del que només veiem els pilars de formigó. Al costat d'un dels pilars seu BILAL. Té ferides cicatritzades a la cara i de tant en tant, quan es mou, fa un gest de dolor. Al seu costat, un sarró. L'HOME 2 roman dempeus al costat del segon pilar. Porta una motxilla. És de nit.

BILAL.-Encara no? (L'HOME 2 no contesta.) Aviat serà de dia. (L'HOME 2 mira cap amunt.) No serà molt arriscat? (L'HOME 2 el mira.) Hi haurà massa llum... (L'HOME 2 seu al costat del pilar més proper.) Està bé, no he dit res. (Pausa. L'HOME 2 consulta el seu rellotge. Després obre la seva motxilla, treu un fuet i un tros de pa. Comença a menjar. BILAL l'observa .L'HOME 2 se n'adona i li ofereix una rodanxa de fuet.) No, no, gràcies... M'estimo més... jo també porto menjar. (Treu del seu sarró unes taronges. L'HOME 2 somriu burleta i continua menjant.) En vols una? (Li ofereix una taronja. L'HOME 2 el mira i continua menjant. Pausa. Tots dos mengen.) Has fet això moltes vegades? (HOME 2 no respon.) Espero que ho hagi fet de dia perquè, tal com van les coses, no crec que arribin abans que claregi. (L'HOME 2 no respon.) Jo t'he pagat per passar de nit. (Es miren.) Potser m'hauràs de donar els diners.

(L'HOME 2 s'aixeca. Va a contestar BILAL. Apareix per l'esquerra HIXAM. Porta una caixa d'eines a la mà.)

HIXAM- Ja era hora.

(L'HOME 2 s'espanta, agafa precipitadament la seva motxilla i inicia una sortida per la dreta. BILAL l'atura.)

BILAL- Espera!

HIXAM.-Que potser et pensaves que et deixaria estar sol aquí?

BILAL.-El conec. Ha vingut a acomiadar-se.

(Se sent el soroll d'un cotxe passant pel pont. BILAL agafa HIXAM i els tres es llencen a terra. Romanen així fins que passa el vehicle.)

BILAL.-És que no arribarà mai? (Veu que l'HOME 2 observa amb desconfiança

HIXAM) No et preocupis, només ho sap ell i tindrà la boca tancada, de debò. Només ha vingut a acomiadar-se.

(Seu al costat d'un pilar de formigó. Durant tota l'escena tant HIXAM com BILAL s'asseuran al costat del pilar que no ocupi l'HOME 2. BILAL i l'HOME 2 es miren).

HIXAM.-No sé què esperes trobar allà però no crec que sigui molt millor que això.

BILAL (a l'HOME 2).-Encara es pensa que em pot convèncer perquè em quedi.

HIXAM.-Al cap i a la fi hem passat un munt de temps aquí.

BILAL.-No té collons.

HIXAM.-Sabem com és la gent...

(Pausa breu. BILAL i HIXAM es miren.)

HIXAM.-Podria ser pitjor.

(L'HOME 2, inquiet, continua mirant HIXAM amb desconfiança)

BILAL (a l'HOME 2).-No et preocupis. Faré que se'n vagi.

(S'apropa a HIXAM i prova de treure-li la caixa d'eines. HIXAM es resisteix.)

HIXAM.-No penso moure'm. Facis el que facis em quedaré aquí assegut i tu hauràs d'escoltar-me.

BILAL (a HOME 2).-Digues-li que si vol venir haurà de pagar.

HIXAM.-Això ja ho sé.

BILAL (a HOME 2).-Doncs digues-li que pagui ja.

HIXAM.-Potser em quedi o potser me'n vagi.

(Pausa breu. Finalment l'HOME 2 arronsa les espatlles i seu al costat d'un pilar.)

BILAL (a HIXAM).-Deixa'm en pau!

(Pausa. HIXAM treu un paquet de xiclets i se'n posa un a la boca. Li ofereix un a BILAL.)

HIXAM.- Vols?

(BILAL l'observa. Treu un paquet de cigarrets i se'n posa un a la boca. Li ofereix un a l'HOME 2.)

BILAL.-Vols?

(L'HOME 2 s'apropa i agafa un cigarret.)

BILAL.-Foc?

(L'HOME 2 el mira, treu un encenedor de la butxaca, s'encén el cigarret i torna al costat del pilar on estava assegut.)

HIXAM.-Portes molta estona esperant? (Silenci.) Aviat serà de dia. (Silenci.) Un amic del meu germà va viure un temps a Orà. Va dir que allà la sortida del Sòl és molt bonica. És veritat? (Silenci.) Potser era mentida. Fins i tot potser no hi ha estat mai, a Orà. Li agradava presumir d'haver estat a tot arreu.

(Soroll d'un vehicle passant pel pont. Els tres s'ajupen i romanen així fins que passa.)

BILAL (a l'HOME 2).-Tampoc és aquest? (Silenci.) No està trigant molt? (Silenci.) Potser ens estan esperant a dalt. (Silenci.) Per què no ho vas a mirar?

HIXAM.-No et fa cas.

BILAL (apropant-se a l'HOME 2).-Per què no ho vas a mirar? (L'HOME 2 el mira sense fer-li cas i continua fumant tranquil·lament.) Segur que has fet això altres vegades? (Silenci. Finalment BILAL s'aixeca, li pren a l'HOME 2 el cigarret i el llança a terra.) Em van dir que havies fet això altres vegades.

(L'HOME 2 s'aixeca. Es miren. Finalment surt per la dreta.)

HIXAM.-No ho hauries hagut de fer, això. (Silenci.) Pot fotre el camp i deixar-te penjat. Ho han fet altres vegades. (Silenci.) Fixa't, s'ha assegut al costat del riu. No t'ha fet cas. (Silenci.) Tantes ganes tens de passar? No crec que els de allà siguin molt diferents als d'aquí.

BILAL (mirant cap a la dreta).-Això no m'agrada.

HIXAM.-Almenys aquí el clima s'assembla més al nostre. Com a mínim al del meu poble, segur.

(BILAL comença a passejar d'un costat a un altre, inquiet.)

BILAL.-No m'agrada gens.

HIXAM.-Vols un xiclet?

(BILAL el mira i continua passejant, nerviós)

HIXAM- No sé per què has de pagar a un paio perquè et passi a França. Si ara no hi ha fronteres.

BILAL- Per a nosaltres sempre hi haurà fronteres. Hi ha guàrdies a les carreteres vigilant. Saben que passem i no els agrada, demanen papers i més papers. I si no els tens no et deixen entrar.

HIXAM.-On el vas trobar? Qui te'l va recomanar? (Silenci.) Va ser el Yasser?

(Silenci.) No, el Yasser es conforma amb el que té. No crec que fos ell. (Silenci.)

L'Ahmed! Va ser l'Ahmed? (Silenci.) Sí, segur que va ser ell.

(BILAL mira amb inquietud cap a la dreta.)

HIXAM.-No et refiïs de l'Ahmed. Vendria la seva mare per diners.

BILAL (per l'HOME 2).-Què estarà pensant?

HIXAM.-Saps per què he vingut? Ho saps, oi? (BILALriu, sardònic.) Hem passat tot aquest temps junts i no ens ha anat pas tan malament. Primer els hivernacles, després les bastides... Fins que tot va petar. Podria haver estat pitjor, no et sembla? (Silenci.) Si estem junts tirarem endavant. Com fins ara, no te n'adones? Jo et dono el que tu no tens i tu em dones el que jo no tinc, te'n recordes? (BILAL el mira despectiu.) Per què ets tan tossut? A tot arreu hi ha normes i a tot arreu s'han de seguir. No és tan difícil d'entendre, hauries de fer un esforç.

BILAL.-Ja torna.

HIXAM.-Allà no serà diferent. També et poden fer el que et van fer aquí l'altre dia. Com no saps estar callat...

BILAL.-Ves-te'n a vendre les teves merdes i deixa'm en pau!

(Apareix per la dreta l'HOME 2.)

BILAL (a l'HOME 2).-Perdona'm (l'HOME 2 seu al costat d'un pilar.) No m'hauria d'haver comportat d'aquesta manera. Estava nerviós, ho pots entendre? Si això surt malament... (Li ofereix un cigarret) Vols? (L'HOME 2 el mira despectiu.) És americà. (L'HOME 2 el mira despectiu. BILAL es guarda els cigarrets i seu.)

(Pausa.)

HIXAM.-Què té de dolent vendre aquestes coses? És millor que no tenir feina.

BILAL (a l'HOME 2).-I el riu? Es pot creuar el riu?

HIXAM.-Sempre hi ha algú que acaba comprant alguna cosa.

BILAL.-Es podria creuar nedant. No sembla gaire difícil.

HIXAM.-Si alguna vegada m'haguessis acompanyat t'hauries adonat que no és tan difícil. Només cal tenir ganes de vendre.

BILAL.-Jo sé nedar, no com altres. Quan vaig arribar ja sabia que per viure a Europa s'ha saber nedar.

(L'HOME 2 riu.)

BILAL.-No riguis.

(BILAL inicia una sortida per a dreta.)

HIXAM.-On vas?

BILAL (a l'HOME 2).-És molt profund?

HIXAM.-Profund? El riu? Diuen que sí. Diuen que molts s'han ofegat provant de creuar-ho. No pensaràs provar-ho, oi? El corrent és molt fort.

BILAL (a l'HOME 2).-És fort el corrent?

(L'HOME 2 el mira i finalment arronsa les espatlles.)

BILAL.-Ho vaig a mirar.

(Surt per la dreta. Pausa. HIXAM li ofereix un xiclet a l'HOME 2.)

HIXAM.-Vols? (L'HOME 2 el mira.) Són xiclets. En vols un? (L'HOME 2 dubte. Finalment n'agafa un però no el desembolica). Si vols en tinc també de maduixa. I... (busca dins les butxaques i treu un altre paquet de xiclets)... de llimona. T'estimes més de llimona? (L'HOME 2 li treu el paper al xiclet i se'l fica en la boca HIXAM li imita.)

(Pausa. Masteguen sonorament.)

HIXAM (mirant cap a la dreta).-No crec que s'atreveixi a creuar-lo. A més, té aquí el seu sarró. Si pensés creuar-lo l'hauria agafat. Fixa't, ara es descalça i s'arromanga els pantalons. Ho està pensant, però no ho farà. (Silenci.) El conec. (Silenci.) Està empenyat amb mi perquè gairebé sempre m'ha de donar la raó. Gairebé sempre, sí. Si no fos per mi li haurien trencat la cara molt abans, i l'altra dia tampoc va ser tan greu com hauria pogut ser, tenint en compte tot el que els va dir a aquells paios. No coneix les normes, saps? Hi ha unes normes. A tots els llocs hi ha normes. Tu

les complexes i ja està. Has de saber qui ets i quin paper jugues. Ells estan contents i a tu et deixen en pau. Però això ell no ho entén.

(Pausa. L'HOME 2 consulta el seu rellotge i continua menjant-se el fuet i el tros de pa que ha tret de la motxilla al principi de l'escena. HIXAM s'apropa a ell i obre la seva caixa d'eines. Li mostra el contingut.)

HIXAM.-Mira, mira el que vulguis. Si t'agrada alguna cosa pots agafar-la. Et faré un bon preu, de debò. Fins i tot tinc coberts per la cuina. Estàs casat? Mira aquests collarets, va, agafa'n un. Va, home, agafa! No és or massís, no et vull enganyar. Però està xapat en or de dotze quirats. Garantit. Segur que a la teva dona li agradarà molt. O aquests anells. Mira, posa't aquest. No són diamants, és clar, no vull enganyar-te. Però la pedra està molt bé tallada. Emporta-te'l i si no és de la seva mida jo te'l canvio. Garantit. No? És estrany, perquè estan tenint molt èxit. Als turistes els... Espera! Has vist aquest rellotge de cuina? Té la pila posada i tot, nova de trinca. Tens rellotge tu a la cuina? Perquè si no en tens...

(L'HOME 2 s'aixeca i li dóna una puntada de peu a la caixa, escampant el seu contingut. Se'n va a l'altre pilar, agafa el sarró de BILAL, que és allà, el deixa al costat d'HIXAM i torna per seure al lloc que ocupava el sarró. Continua menjant el pa i el fuet. Silenci. HIXAM torna a posar les seves coses dins la caixa i la tanca.)

HIXAM.-Perdona, no volia molestar-te.

(Pausa.)

HIXAM.-Quan vam arribar ell va ser per a mi com un germà gran. Perquè jo havia vingut amb el Nassim, el meu germà de veritat, però el mar... se'l va empassar abans que pogués arribar a la platja. (Pausa) El Bilal em deia que no tenia ni idea d'on m'havia ficat. Això em va espantar. Però ara crec que era ell qui no sabia on es ficava. És massa orgullós, per això té tants problemes. Ell a mi em diu llepaculs, però jo no tinc problemes.

(Pausa. L'HOME 2 continua menjant. De sobte HIXAM s'aixeca i comença a cridar).

HIXAM- Jo no sóc cap llepaculs! Em sents? No sóc cap...!

(L'HOME 2 s'aixeca precipitadament i li tapa la boca. Apareix per la dreta BILAL, descalç i amb els pantalons arromangats. Porta les sabates a la mà.)

BILAL- T'has tornat boig? Per què collons crides?

(Se sent el soroll del motor d'un vehicle. Els tres es llencen a terra i romanen tombats fins que el vehicle passa de llarg. BILAL s'aixeca, va cap a HIXAM i el bufeteja.)

BILAL.-Vols engegar-ho tot a rodar, oi? Sí, segur que és això! Ho vols espatllar tot! Per això has vingut. (A l'HOME 2.) Tranquil, no tornarà a fer-ho. No et preocupis. M'encarregaré que no es repeteixi. (L'HOME 2 agafa les seves coses i inicia una sortida per l'esquerra. BILAL l'atura.) He dit que no es repetirà i no es repetirà. He

pagat perquè em portis a l'altre costat i m'hi portaràs. (A HIXAM.) Ho has sentit? He hagut de donar-li a aquest paio molt diners i no em dóna la gana que em fotis el pla enlaire, entesos? Ara imagina't que el cotxe que acaba de passar fos de la policia. Saps què vol dir, això? Saps què hauria passat si ens arriben a descobrir per culpa dels teus crits de merda? Doncs que ens fotrien a tots! A tots, em sents? Mira, jo no t'he demanat que vinguis. No, no t'ho he demanat! No sé per què cony has hagut de venir. Només saps fotre'm! Em fot el que fas, em fot el que dius i sobretot em fot com penses. Sí! Sobretot com penses! Em sents, llepaculs? Ets un llepaculs de merda i em moro de ganes de perdre't de vista. No, no em miris així. No et dec res. Res! Així que ves-te'n a la merda. No, espera, sí que et dec una cosa. (Treu una cartera de la butxaca dels pantalons, agafa un bitllet de vint euros i li llença a HIXAM als peus.) Això pel taxi de Múrcia, te'n recordes? (Comença a descordar-se la camisa i els pantalons.) I això també. No vull tenir cap deute amb tu. No vull tenir res teu. Res! A més, si segueixes així aviat no tindràs on caure mort i això et farà falta. (Li llança la camisa i els pantalons als peus.) Ara estem en paus.

(Pausa. HIXAM es posa a plorar.)

BILAL.-No, Hixam. Això no. No es pot ser així. Cal estar preparat per viure aquí, ja t'ho vaig dir. No ploris, hòstia! (HIXAM continua plorant.) Cal endurir-se. T'has d'endurir! (HIXAM comença a recollir les coses que BILAL li ha llençat.) No hauries de deixar que ningú et tractés d'aquesta manera. Ni tan sols jo! Hauries de tenir més mala llet, sí, més mala llet. Hauries de fotre'm una hòstia! Sí, això mateix! M'hauries de fotre una hòstia! (S'apropa a HIXAM.) Fot-me una hòstia! (HIXAM l'observa i inicia una sortida per l'esquerra.) Te'n vas? (HIXAM continua.) No pots anar-te'n. Ara

no! (L'atura.) No puc arriscar-me, et podrien agafar els guàrdies i et farien preguntes. Som a trenc d'alba. Et podrien veure i aleshores... (a l'HOME 2.) És massa perillós, els guàrdies el podrien veure, oi que sí? (L'HOME 2 no contesta.) T'has de quedar fins que passem a l'altre costat.

(Es miren. Finalment HIXAM seu al costat d'un pilar. BILAL treu roba neta del seu sarró. S'adona que HIXAM no ha agafat el bitllet de vint euros. L'agafa i l'hi dóna.)

BILAL- Té, agafa-ho. (HIXAM L'agafa, en fa una bola i el llença a terra.) Tu mateix.

(BILAL continua vestint-se. L'HOME 2 els mira, divertit. Continua menjant el pa i el fuet. De sobte s'atura, dubte i finalment li ofereix un tros de fuet a HIXAM, burleta. HIXAM l'agafa i l'observa. L'HOME 2riu.)

BILAL.- Què fas? (HIXAM el mira.) Deixa això! (HIXAM no li fa cas.) Et dic que ho deixis!

(HIXAM es posa el fuet a la boca. L'HOME 2 deixa de riure, perplex. HIXAM mastega el tros de fuet i se l'empassa. Pausa breu. Se sent el soroll d'un vehicle passant sobre el pont. Cap dels tres no es mou. El vehicle s'allunya. Silenci. BILAL treu el seu paquet de cigarrets. Li ofereix un a l'HOME 2.)

BILAL.-Vols?

(L'HOME 2 agafa un cigarret.)

BILAL.-Foc?

(L'HOME 2 dubte. Finalment encén el cigarret amb l'encenedor que li ofereix BILAL i a continuació BILAL encén el seu.)

BILAL (a l'HOME 2).-Trigarem molt a arribar a Bordeus? (Silenci.) Allí hi tinc un parell d'amics. Em van enviar la seva adreça. Però no em van explicar res més. Està bé, allò? (Silenci.) No sé si se'n recordaran de mi. Fa molt que no en sé res. Em fa mala espina. Alguns m'han dit que allà encara són més durs. I que paguen poc. Però jo no me'ls. Mai hi han estat, allà, així que no saben del que parlen. Segur que exageren, oi? (L'HOME 2 no contesta.) Són més durs o no? (L'HOME 2 no contesta.) Paguen poc? (L'HOME 2 no respon.) No vols contestar-me? (L'HOME 2 no contesta.) Què passa? Tens por de dir el que penses? (L'HOME 2 no contesta. Pausa breu.) Molt bé, torna'm els diners! Et pagaré quan hagi creuat la frontera. (Pausa breu. Es miren.) Torna-me'ls!

(Pausa Finalment l'HOME 2 treu un feix de bitllets i els llença a terra. Continuen mirant-se sense moure's.)

BILAL.-No pot ser pitjor que aquí.

(L'HOME 2riu. BILAL l'empeny i els dos comencen a barallar-se. Se sent el motor d'un cotxe sobre el pont. De sobte el motor s'atura. Tots dos deixen de barallar-se.)

HIXAM.-Us han sentit.

BILAL (agafant el feix de bitllets).-Potser hauríem de fotre el camp.

(L'HOME 2 surt amb molta cura per la dreta.)

BILAL.-On va?

HIXAM.-Algú ha baixat el cotxe. Ara estan parlant.

BILAL (nerviós).-Això no m'agrada.

HIXAM.- Deuen ser els que estaves esperant.

BILAL (nerviós).-Diuen que cada vegada és més difícil passar, que vigilen més.

Diuen que molts no ho aconsegueixen. Hi ha més guàrdies pertot arreu. Potser ens tenen por, t'imagines? (Riu.) Por de nosaltres!

HIXAM.-Estan mirant cap a aquí.

BILAL (Molt nerviós i inquiet).-Ho tornaré a aconseguir. La primera vegada em vaig espantar molt i en pensava que la segona seria diferent. Però la segona vegada encara estava més espantat que la primera. No ho puc entendre. Però tot i així vaig aconseguir arribar i ara també hi arribaré. Em van tirar a l'aigua i vaig arribar fet pols, però ho vaig aconseguir, ja ho crec que sí! No em vaig aturar per ningú. Jo no sóc com aquells imbècils que no sabien nedar. Vaig pensar "ningú tornarà a fotre'm, aquesta vegada ho aconseguiré. Aquesta vegada ningú..."

HIXAM.-Et van demanar ajuda?

BILAL.-Què? .

HIXAM.-Tu sabies nedar, ells no. Et van demanar ajuda? Algú et va demanar que l'ajudessis?

BILAL (mirant cap a la dreta).-De què estaran parlant?

HIXAM.-El Nassim no sabia nedar.

BILAL.-Què? ,

HIXAM.-El meu germà no sabia nedar! Et va demanar ajuda?

(Silenci. Es miren.)

BILAL- Per què vols furgar en el passat? Què en trauràs?

(Silenci. Es miren.)

BILAL.-Vine amb mi. Conec gent a Bordeus. Faré que et busquin una feina. Una bona feina! Podrem viure bé. Seguiré les normes, t'ho prometo, potser tens raó i sigui el millor. Jo et dono el que no tens i tu em dones el que jo no tinc, te'n recordes? Allà viurem bé. Aquí no hi tens ningú. Només ens tenim un a l'altre.

(Apareix per la dreta l'HOME 2.)

BILAL- Ja? (L'HOME 2 fa que sí amb el cap. BILAL recull el sarró i inicia una sortida per la dreta. A l'HOME 2:) Ell també ve.
HOME 2 (amb fort accent estranger).-No. Només un. Normes.

(Pausa.)

BILAL.- Només un?

(L'HOME 2 els mira amb severitat. BILAL mira a HIXAM i després l'HOME 2.)

BILAL- Què vol dir només un? (HIXAM obre la caixa d'eines, treu un ganivet i va cap a BILAL, sense que ell se n'adoni.) Per què només un?

(HIXAM enfonsa el ganivet al cos de BILAL, que el mira en silenci, atònit, i a continuació es desploma. L'HOME 2 inicia una ràpida sortida per la dreta. HIXAM l'atura, el llença amb ràbia a terra i li posa el ganivet al coll. Es miren. Pausa breu. HIXAM mira la seva caixa d'eines, pensatiu. HIXAM registra BILAL, sense perdre de vista l'HOME 2, i treu el feix de bitllets de la seva butxaca. S'apropa a l'HOME 2 i li ofereix el feix de bitllets. L'HOME 2 dubte, finalment ho accepta.)

HIXAM.-Anem.

(L'HOME 2 dubte. Finalment agafa els diners. HIXAM es guarda el ganivet. L'HOME 2 s'aixeca i tots dos surten per la dreta. Comença a clarejar. Enmig del silenci, se sent durant uns segons el cant llunyà d'un muetzi convidant a l'oració.)

FOSC